

**DIDESNIO POVEIKIO TEISĖS AKTŲ PROJEKTŲ POVEIKIO VERTINIMO
REZULTATŲ PATEIKIMO FORMA***

Teisės akto (-ų) projekto (-ų) pavadinimas (-ai)	Lietuvos Respublikos Profesinio mokymo įstatymo NR. VIII-450 pakeitimo įstatymo (toliau – Įstatymo projektas) projektas
Problema, kurią siekiama išspręsti	<p>Pernelyg centralizuotas ir detalus (iki mokyklos lygmens) priėmimo į profesinį mokymą (toliau - PM) planavimo ir priėmimo modelis nepakankamai atliepia regioninius darbo rinkos ir PM plėtros (PM teikėjų tinklas, PM kokybė ir pan.) poreikius.</p> <p>Lietuvos PM sistemą sudaro 56 valstybinės profesinio mokymo įstaigos, neįskaičiuojant jų filialų ir skyrių (toliau – PMĮ), 4 statutinės PMĮ ir 189 profesinio mokymo tiekėjai bei nevalstybinės PMĮ. Visoms valstybinėms 56 PMĮ taikoma bendra priėmimo į PM planavimo tvarka, kuri yra aptariama šiame poveikio vertinime.</p> <p>Formalusis PM Lietuvoje apima pirminį ir tęstinį PM (kurie skirti atitinkamai pirmajai kvalifikacijai įgyti ir turimai kvalifikacijai tobulinti ar naujai įgyti). PM organizuojamas dviem formomis – mokykline ir pameistrystės.</p> <p>Nuo 2017 m. priėmimas į formalųjį PM vykdomas centralizuotai per LAMA BPO sistemą. Bendrasis priėmimas vykdomas tiek į valstybės finansuojamas (VF) mokymo vietas, tiek ir nefinansuojamas vietas. Kartu su profesine kvalifikacija asmenys gali įgyti pagrindinį ir vidurinį išsilavinimą.</p> <p>Profesinio mokymo įstatymas¹ numato, kad priėmimas į PMĮ planuojamas ir vykdomas centralizuotai. Sprendimų dėl valstybės finansuojamų vietų planavimo ir paskirstymo svertai sutelkti Švietimo, mokslo ir sporto ministerijoje (toliau – ŠMSM). Taip pat, planavimo procese dalyvauja Vyriausybė, regionų plėtros tarybos, sektoriai profesiniai komitetai. Preliminarus priimamų mokinių į PM skaičius nustatomas kiekvienais metais pagal Ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių (ERVK), atsižvelgiant į nacionalinės žmogiškųjų išteklių stebėsenos informaciją, regioninius poreikius ir valstybės finansines galimybes. Tuomet VF ir nefinansuojamų vietų skaičius nustatomas pagal savivaldybes, Lietuvos švietimo klasifikatoriuje (LŠK) apibrėžiamas švietimo sritis ir profesinio mokymo formas, profesinio mokymo įstaigas ir kvalifikacijas. PM įstatymo 18 straipsnis numato aštuonias skirtingas Vyriausybės arba švietimo, mokslo ir sporto ministro tvarkas, kuriomis vadovaujamosi atskiruose planavimo etapuose.</p> <p>Nuo 2017 m. kasmet pagal švietimo sritis ir apskritis paskirstoma iki 21 tūkst.</p>

¹ <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.45299/asr>

VF vietų (2017 m. – 20 232, 2018 m. – 20 139, 2019 m. – 19 980, 2020 m. – 20 975, 2021 m. – 20 610)². LAMA BPO duomenys rodo, kad planavimas ir plano įgyvendinimas faktiškai sutampa.

Priėmimo į VF vietas plano įgyvendinimas pagal apskritis:

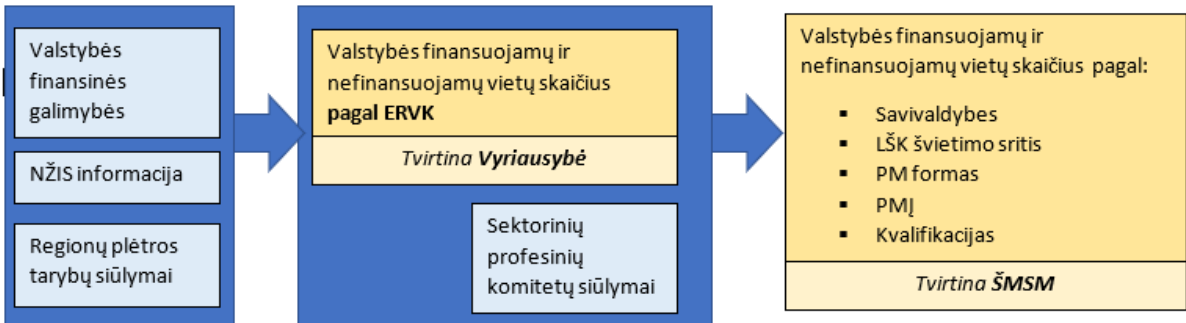
Apskritis	2018	2019	2020	2021
Alytaus	88%	101%	112%	100%
Kauno	108%	98%	105%	105%
Klaipėdos	78%	112%	108%	104%
Marijampolės	88%	100%	103%	101%
Panevėžio	73%	101%	105%	99%
Šiaulių	89%	88%	106%	95%
Tauragės	59%	85%	114%	118%
Telšių	77%	74%	104%	94%
Utenos	84%	73%	118%	93%
Vilniaus	85%	92%	112%	105%

Tačiau PM įstatymo įgyvendinimo patirtis rodo, kad dabartinis planavimo procesas yra nepakankamai lankstus, norint reaguoti į regioninius darbo rinkos ar PM plėtros poreikius. Pavyzdžiui, vietos valdžia regionuose neturi svertų reguliuoti priėmimo pagal PMĮ atsižvelgiant į PM kokybę tame regione. PMĮ galimybės keisti nustatytas priėmimo kvotas irgi ribotos dėl centralizuoto planavimo. Nepakankamą atitiktį regioniniams poreikiams tam tikra dalimi atspindi įsidarbinimo rodikliai. Pavyzdžiui, egzistuoja dideli įsidarbinimo pabaigus PM skirtumai tarp apskričių. 2021 m. absolventų, kurie tų pačių metų lapkričio 1 d. dirbo samdomą darbą, dalis apskrityse svyravo nuo 37% iki 62%. Atkreiptinas dėmesys, kad įsidarbinimas priklauso ne tik nuo PM planavimo, bet ir jo kokybės, taip pat, nuo darbo sąlygų, darbdavių kaitos, krizių ir kitų veiksnių.

Apskritis	2021
Alytaus	52%
Kauno	55%
Klaipėdos	52%
Marijampolės	37%
Panevėžio	52%
Šiaulių	55%
Tauragės	45%
Telšių	45%
Utenos	59%
Vilniaus	62%

Tikėtina, kad decentralizavus ir supaprastinus priėmimo planavimo procedūras,

² <https://profesinis.lamabpo.lt/2021-m/>

	<p>pagerėtų planavimo lankstumas ir galimybės geriau atliepti regioninius poreikius, padidėtų vietos valdžios regionuose ir pačių PMĮ atsakomybė už planavimo kokybę.</p>
<p>Problemų mastas ir priežastys</p>	<p>Problemų mastas</p> <p>Aptariama problema aktuali visiems priėmimo į profesinį mokymą planavimo proceso dalyviams, o taip pat ūkio subjektams, valstybės ir savivaldybių institucijoms, kurios naudoja profesinio mokymo sistemos veiklos rezultatais (įdarbina arba gali įdarbinti PMĮ baigusius specialistus) bei planuojantiems stoti į PMĮ.</p> <p>PM įstatyme numatytas kasmetinis, centralizuotas priėmimo į profesinį mokymą planavimas apima tam tikrus etapus³:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ŠMSM kasmet įvertinusi nacionalinės žmogiškųjų išteklių stebėsenos informaciją, regionų plėtros tarybų siūlymus ir valstybės finansines galimybes, teikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei tvirtinti priimamų į PMĮ mokinių preliminarų skaičių pagal Ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių (toliau – EVRK)⁴ (VF vietas). - Kvalifikacijos ir profesinio mokymo centras kasmet iki vasario 2 d. pateikia ministerijai Sektorinių profesinių komitetų siūlymus dėl galimybių vykdyti profesinį mokymą pameistrystės būdu. - ŠMSM Vyriausybei patvirtinus preliminarus priimamų mokinių skaičius⁵ kasmet paskirsto pagal švietimo sritis, apibrėžiamas klasifikatoriuje⁶, bei pagal savivaldybes ir juos pateikia LAMA BPO⁷. - PMĮ kasmet LAMA BPO informacinėje sistemoje (toliau – BPIS) pažymi jų licencijoje įrašytas PM programas, į kurias numato vykdyti priėmimą ir VF skaičių jose. - ŠMSM, pažymėdama BPIS, nustato PM programas, į kurias bus vykdomas priėmimas, pagal PMĮ, VF ir bendrą vietų skaičių pagal PMĮ. Bendras VF ir nefinansuojamų vietų skaičius nustatomas atsižvelgiant į PMĮ galimybes kokybiškai suteikti kvalifikaciją (turimą infrastruktūrą, žmonių išteklius, mokymo patirtį). <p>Dabartinis planavimo procesas pagal PM įstatymą:</p> <pre> graph LR A["Valstybės finansinės galimybės NŽIS informacija Regionų plėtros tarybų siūlymai"] --> B["Valstybės finansuojamų ir nefinansuojamų vietų skaičius pagal ERVK Tvirtina Vyriausybė Sektorinių profesinių komitetų siūlymai"] B --> C["Valstybės finansuojamų ir nefinansuojamų vietų skaičius pagal: ▪ Savivaldybes ▪ LŠK švietimo sritis ▪ PM formas ▪ PMĮ ▪ Kvalifikacijas Tvirtina ŠMSM"] </pre>

³ Dėl Valstybės finansuojamų ir nefinansuojamų profesinio mokymo vietų skaičiaus nustatymo tvarkos aprašo patvirtinimo, <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/916e40a2637711e8b7d2b2d2ca774092/asr>

⁴ https://osp.stat.gov.lt/documents/10180/24308/EVRK2red_klasif_leidinys.pdf

⁵ <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/29a05fc0613111eb9dc7b575f08e8bea>

⁶ <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.253592?jfwid=>

⁷ <https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/303b861071c711eb9601893677bfd7d8>

Praktika parodė, kad planavimas įgyvendinamas nepilna aprėptimi, t. y. atsisakyta planavimo pagal PM formas ir kvalifikacijas. Net ir eliminavus keletą elementų, planavimo procesas išliko sudėtingas ir nelankstus. Pvz., priėmimas į PM vyksta keliais etapais. 2021 m. bendrąjį priėmimą į PMĮ sudarė pagrindinis priėmimas (žiemos ir vasaros etapai), papildomas priėmimas (vasaros pabaigoje) ir po nubyrėjimo atsilaisvinusių vietų užpildymas prasidėjus mokymo procesui (šeši dviejų savaičių trukmės priėmimo etapai)⁸. Kadangi priėmimo vietų skaičius nustatomas švietimo srities ir PMĮ lygmeniu, keitimų poreikis priėmimo eigoje yra gana dažnas ir gali stabdyti priėmimo procesą. Todėl, ŠMSM plano keitimą (perskirsto kvotas tarp švietimo sričių, savivaldybių ir PMĮ) atlieka vieną kartą, paprastai tik po priėmimo proceso, atsižvelgdama į realius rezultatus.

Problemos priežastys:

1. Priėmimo į PM planavimas yra nelankstus.

Praktika parodė, kad nuo įstatymo aktualios redakcijos įsigaliojimo 2018 metais, įgyvendinti centralizuotai parengtą priėmimo planą be jo pakeitimų nepavyko nė vienais metais. Atskiriems regionams (apskritims) dažniausiai pakanka pagal konkrečias švietimo sritis suplanuotų vietų, tačiau plano keitimo poreikis atsiranda mokymo įstaigų lygmenyje. Pavyzdžiui, esant neatitikimui tarp planuotų valstybės finansuojamų vietų pagal švietimo sritis konkrečioje PMĮ (vienoje srityje vietų trūksta, o kitoje lieka nepanaudotų) arba kai vienoje PMĮ nesurenkamas planuotas mokinių skaičius, o kitose to paties regiono PMĮ pritrūksta valstybės finansuojamų vietų. Tokių neatitikimų nėra galimybės išspręsti gerinant planavimo procesą, nes būsimi mokiniai turi teisę patys pasirinkti norimą švietimo sritį (programą) ir konkrečią PMĮ pagal savo poreikius.

Priėmimo plano keitimas ar vietų perkėlimas tarp PMĮ yra imlus laikui ir žmogiškiesiems ištekliams darbas, todėl reikėtų mažinti planavimo proceso sąnaudas, nepakenkiant šio proceso efektyvumui ir nesukeliant neigiamo poveikio šalies ir regionų poreikių tenkinimui.

2. Profesinio mokymo planavimas yra pernelyg detalus

PM sistema yra sudėtinga, joje naudojami skirtingi klasifikatoriai, ji skirta įvairių poreikių ir išsilavinimo žmonėms.

Kvalifikacijų⁹ sistemos paskirtis – užtikrinti švietimo sistemoje teikiamų kvalifikacijų atitikti ūkio reikmėms, jų skaidrumą, palyginamumą, mokymosi tęstinumą, asmenų profesinį ir teritorinį judumą. Šios sistemos pagrindas – profesiniai standartai¹⁰. Profesiniame standarte aprašomos ūkio sektoriaus (jo dalies; sektorius ar jo dalis apibrėžiami pagal ERVK) visų lygių (profesinio ir

⁸ <https://profesinis.lamabpo.lt/wp-content/uploads/2022/01/2021-m.-Bendrojo-priemimo-i-PMI-rezultatu-apzvalga-1.pdf>

⁹ Kvalifikacija – Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka pripažįstama asmens turimų kompetencijų arba profesinės patirties ir turimų kompetencijų, reikalingų tam tikrai veiklai, visuma, kur kompetencija - gebėjimas atlikti tam tikrą veiklą, remiantis įgytų žinių, mokėjimų, įgūdžių, vertybinių nuostatų visuma, <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.395105/asr>

¹⁰ <https://www.kpmc.lt/kpmc/kvalifikaciju-formavimas/standartai-2/profesiniai-standartai/>

	<p>aukštojo mokslo) kvalifikacijos ir joms įgyti reikalingos kompetencijos. Kvalifikacijos lygiai nustatomi pagal Lietuvos kvalifikacijų sąrangą¹¹, kuri susieta su Europos kvalifikacijų sąranga. Atitinkamo lygio kvalifikacija suteikiama asmeniui, baigusiam PM programą ir (arba) nustatyta tvarka gavusiam jo įgytų kompetencijų įvertinimą. PM programos klasifikuojamos pagal LŠK, kuris parengtas, remiantis tarptautine klasifikacija ISCED¹². Šiuo metu VF vietų skaičius tvirtinamas pagal ERVK, o visų priėmimo į PM vietų skaičius – pagal LŠK klasifikatorius. Vyriausybės nutarimas atspindi Lietuvos darbo rinkos poreikius (darbo jėgos paklausą) pagal ūkio sektorius, o ŠMSM įsakymas parodo, kaip ta paklausa bus tenkinama pasitelkiant profesinio mokymo sistemą. Darbo rinkos poreikiai, be kita ko, remiasi Nacionalinės žmogiškųjų išteklių stebėsenos (NŽIS) sistemos, kuri pagrįsta EVRK, rezultatais. Lyginant Vyriausybės nutarimą ir ŠMSM ministro įsakymą, ekonominės veiklos rūšių transformacija į švietimo sritis nėra lengvai suprantama.</p> <p>Programa yra teorinio ir praktinio profesinio mokymo turinio elementų, sudarančių bendrą visumą ir laiduojančių konkrečios kvalifikacijos įgijimą, aprašymas. Kvalifikacijai įgyti reikalingas kompetencijas nustato profesinis standartas. Jei profesiniame standarte kvalifikacija neaprašyta, pirmiausiai atnaujinamas standartas. Priėmimas į profesinį mokymą vykdomas pagal pirminio¹³ ir tęstinio¹⁴ profesinio mokymo formaliąsias¹⁵ programas. Kiekviena mokykla gali skelbti priėmimą tik pagal tas programas, kurioms turi licenciją, t. y. turi infrastruktūrą, įrangą, mokymo medžiagą ir mokytojus tai programai įgyvendinti. Programos aprašas konkrečiai kvalifikacijai įgyti yra vienas. Pirminio profesinio mokymo programos kodas priklauso nuo to, ar programa teikiama kartu su bendrojo ugdymo programa ar ne (nuo to priklauso mokymosi trukmė). Pirminis ir tęstinis skiriasi kreditų skaičiumi (t. y. tęstinio trumpesnė trukmė). Paprasčiau kalbant, to paties lygmens kvalifikacijai įgyti gali būti 3 skirtingo lygmens programos (2 pirminio ir 1 tęstinio)¹⁶. Tokiu būdu, programų, pagal kurias skelbiamas priėmimas, ir kvalifikacijų, kurios pagal tas programas įgyjamos, skaičiai skiriasi (kvalifikacijų mažiau, nei programų). Tą pačią programą gali teikti įvairios mokyklos.</p> <p>Remiantis LAMA BPO duomenimis, priėmimas vyko pagal:</p>
--	--

¹¹ <https://www.kpmc.lt/kpmc/kvalifikaciju-formavimas/kvalifikaciju-sandara/lietuvos-kvalifikaciju-sandara/>

¹² <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-iscd-2011-en.pdf>

¹³ Pirminis profesinis mokymas - profesinis mokymas skirtas pirmajai kvalifikacijai įgyti. (Pagal profesinio mokymo įstatymą)

¹⁴ Tęstinis profesinis mokymas – profesinis mokymas, skirtas asmens turimai kvalifikacijai tobulinti ar kitai kvalifikacijai įgyti arba profesinį standartą atitinkančioms kompetencijoms, siekiant kvalifikacijos (arba jos dalies), įgyti. (pagal Profesinio mokymo įstatymą)

¹⁵ Formalusis švietimas – švietimas, vykdomas pagal Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka patvirtintas ir įregistruotas švietimo programas, kurias baigus įgyjamas pradinis, pagrindinis, vidurinis arba aukštasis išsilavinimas ir (ar) kvalifikacija arba pripažįstama kompetencija, reikalinga įstatymų reglamentuojamam darbui ar funkcijai atlikti. (pagal Švietimo įstatymą)

¹⁶ Programos pvz. - <https://www.kpmc.lt/kpmc/profesinis-mokymas-3/programos-ir-istekliai/modulines-profesinio-mokymo-programos/>.

Programos pagal įgyjamų kvalifikacijų lygį	2021 m.			2020 m.		
	PMĮ programų, į kurias įvyko priėmimas, skaičius	Unikalių programų, į kurias įvyko priėmimas, skaičius	Suteikiamų (skirtingų) kvalifikacijų skaičius	PMĮ programų, į kurias įvyko priėmimas, skaičius	Unikalių programų, į kurias įvyko priėmimas, skaičius	Suteikiamų (skirtingų) kvalifikacijų skaičius
II lygmens	66	26	10	76	29	11
III lygmens	216	64	30	203	56	26
IV lygmens	974	202	79	924	199	74
V lygmens	-	-	-	6	6	6
Iš viso:	1 256	292	119	1 209	284	117

Pagal aukščiau pateiktas programas priimta mokinių:

2020 m.				2021 m.			
Pirminis		Tęstinis		Pirminis		Tęstinis	
Priimta iš viso	Priimta į VF	Priimta iš viso	Priimta į VF	Priimta iš viso	Priimta į VF	Priimta iš viso	Priimta į VF
12 492	12 414	9 521	9 238	11 551	11 489	8 850	8 707

Pateikti duomenys rodo, kad į vieną programą priimama mažiau nei 20 mokinių (2020 m. apie 18 mokinių, 2021 m. – apie 16 mokinių). Kuo detalesnis planavimas, tuo didesnė tikimybė, kad reikės plano keitimo (žr. pirmąją problemos priežastį). O tai lemia didėjančius planavimo kaštus laiko ir žmonių išteklių atžvilgiu ir turi neigiamos įtakos planavimo proceso efektyvumui.

Šalia to egzistuoja rinkos kaita. Pastaraisiais metais ekonominis gyvenimas pasižymi sparčiais ir sunkiai prognozuojamais pokyčiais, kurie dažnu atveju negali būti suvaldomi Lietuvos pastangomis, bei dideliu neapibrėžtumu, kurį lemia technologinė pažanga, globalizacija, besikeičiantis gyventojų vartojimo stilius. Covid-19 pandemija ir su ja susijusios karantino bei žmonių judėjimo apribojimai, karas Ukrainoje ir tarptautinės sankcijos, išaugusi baltarusių ir ukrainiečių imigracija, regioninės prekybos ir transporto srutų pokyčiai, aukšta infliacija, nutrūkę ekonominiai ryšiai su Kinija ar pan. padarė ir vis dar daro didelį poveikį įvairiems Lietuvos ekonomikos sektoriams (ypač viešojo maitinimo, turizmo, prekybos, transporto, statybų sektoriams ir kt.). Politiniai ir ekonominiai pokyčiai daro tiesioginį pokytį darbo rinkai, kuri tampa mažiau stabili, atskirų kvalifikacijų poreikis tampa vis sunkiau prognozuojamas. Todėl, net nuoseklus ir pagrįstas profesinio mokymo planavimas nebūtinai užtikrins tinkamą darbo rinkos poreikių tenkinimą dėl įvairių subjektyvių veiksnių, tokių kaip baigusią PMĮ apsisprendimas dirbti ar nedirbti pagal įgytą kvalifikaciją, siūlomo darbo užmokesčio patrauklumas, alternatyvios darbo ir karjeros galimybės kitose valstybėse ir t.t.

Apibendrinant galima teigti, kad kuo detalesnis planavimas, kuo daugiau pjūvių jis apima, tuo labiau apriboja visos profesinio mokymo sistemos regionų ir atskirų PMĮ lankstumą ir pareikalauja daugiau sąnaudų, tačiau nebūtinai pasižymi geriausiu galutiniu rezultatu.

Rezultatas,

Priėmimo į PM planavimo ir priėmimo modelio transformacija (įgyvendinti

<p>kurio tikimasi priėmus teisės aktą</p>	<p>lankstesnį ir decentralizuotą planavimo modelį) tikėtina prisidės geriau tenkinti regioninius darbo rinkos ir PM plėtros (PM teikėjų tinklas, PM kokybė ir pan.) poreikius.</p> <p>Gerėjančius planavimo rezultatus turėtų parodyti įsidarbinimo rodiklis. Planuojama, kad iki 2025 m. bus pasiekta 80 proc. įsidarbinusių 20–34 metų asmenų, prieš 1–3 metus gavusių profesinio mokymo diplomą kartu su viduriniu išsilavinimu arba po to, kai įgijo vidurinį išsilavinimą, dalis.</p> <p>Tačiau galima atkreipti dėmesį, kad asmens įsidarbinimas priklauso ir nuo daugelio kitų PM aspektų (profesinio mokymo kokybės, konkrečios kvalifikacijos poreikio darbo rinkoje, asmeninio pasirinkimo, darbo užmokesčio lygio, darbinės patirties ir kt.). Duomenys rodo, kad įsidarbinimas tiesiogiai priklauso nuo darbinės patirties turėjimo: iš tų, kurie mokymosi metu dirbo ir mokėsi, įsidarbina virš 80 proc., kurie baigė pameistrystę – apie 70 proc., ir apie 30 proc., tų, kurie mokydami nedarbo ir nesimokė pameistrystės forma.</p>
<p>Problemų sprendimo svarstytybos alternatyvos</p>	<p>Problemų sprendimo buvo svarstomos 4 alternatyvos:</p> <p>1. Status quo alternatyva</p> <p>Profesinio mokymo valstybės finansuojamų vietų skaičiaus planavimas kasmet vykdomas dviem etapais:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Pirmiausia Vyriausybės nutarimu nustatomas preliminarus priėmimo į profesinį mokymą vietų skaičius, kuris paskirstomas pagal ekonominės veiklos rūšis, prieš tai atsižvelgus į regioninių plėtros tarybų siūlymus ir nacionalinės žmogiškųjų išteklių stebėsenos informaciją. • Antra, valstybės finansuojamų ir nefinansuojamų profesinio mokymo vietų skaičius nustatomas pagal savivaldybes, Lietuvos švietimo klasifikatoriuje apibrėžtas švietimo sritis ir profesinio mokymo formas, profesinio mokymo įstaigas ir kvalifikacijas. <p>Modelis pradėtas taikyti po Profesinio mokymo įstatymo pakeitimų 2018 m., tačiau per tą laiką išryškėjo aukščiau išvardinti modelio trūkumai ir negauta įrodymų, kad pradėtas taikyti modelis prisidėjo sprendžiant esmines profesinio mokymo problemas. 2019 - 2021 m. laikotarpiu profesinio mokymo absolventų įsidarbinimo rodiklis išliko žemas ir nesiekė 70 proc.:</p> <ul style="list-style-type: none"> • 2019 m. – 67,3 proc.; • 2020 m. – 56,8 proc.; • 2021 m. – 69,8 proc.¹⁷ <p>Privalumai:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Planavimo procesas vykdomas centralizuotai, sutelkiant visus planavimo svertus ŠMSM, kuri tiesiogiai valdo informaciją ir visą planavimo procesą, paskirstydama valstybės finansuojamas vietas, įvertinus prognostinius duomenis, gautus pasiūlymus dėl vietų paskirstymo ir profesinio mokymo įstaigų prašymus; - Nereikia keisti galiojančio planavimo modelio ir šį modelį apibrėžiančio

¹⁷ Remiantis ŠVIS duomenimis galima detalizuoti, kad absolventų įsidarbinimas po pirminio PM yra: 2019 m. 56,3%, 2020 m. - 52,6%, 2021 m. - 55,2%. Skaičiuojant 20-34 m. amžiaus įsidarbinimą, kurie baigė PM prieš 1-3 metus, tai būtų: 2019 m. - 61,9%, 2020 m. - 62,1% ir 2021 m. - 65,1%. Absolventų dalis, kurie dirba samdomą darbą pagal savo kvalifikacijos lygį: 2019 m. - 60,0%, 2020 m. - 58,4%, 2021 m. - 60,9%

teisinio reglamentavimo

Trūkumai:

- Profesinio mokymo planavimas vykdomas remiantis dviem klasifikatoriais (EVRK ir LŠK) ir tai apsunkina procesą, padaro jį sudėtingu.
- Dabartiniam modeliui įgyvendinti reikalingi santykinai dideli administraciniai ištekliai;
- Regionai (apskritis) ir savivaldybės neturi įtakos profesinio mokymo planavimo procese ir neatstovauja regioninių interesų;
- PMI turi ribotas galimybes įtakoti joms skiriamų vietų skaičių ir jų paskirstymą tarp švietimo sričių, mokymo formų ir mokymo programų;
- Nesukuriamos paskatos sėkmingai dirbančioms PMI įgyvendinti ilgalaikius projektus, skirtus teikti aukštesnės kokybės profesinį mokymą, atnaujinti programas, didinti priimamų moksleivių skaičių.

Tęsiant šiuo metu taikomo modelio įgyvendinimą, nebus išspręsta problema – pernelyg centralizuotas ir detalus priėmimo į profesinį mokymą planavimas, nebus sukurtos prielaidos pagerinti profesinio mokymo rezultatus ir geriau tenkinti darbo rinkos poreikius.

Tikėtina, kad geresnių rezultatų galima būtų pasiekti supaprastinus profesinio mokymo planavimo modelį ir imantis kitų veiksmų, skirtų gerinti profesinį orientavimą ir kelti profesinio mokymo kokybę (programų atnaujinimas atsižvelgiant į rinkos poreikius ir ateities prognozes, mokymo bazės stiprinimas ir kt.).

2. Planavimo proceso transformacija (priimamų į profesinio mokymo įstaigas mokinių skaičiaus tvirtinimas pagal LŠK ir perėjimas prie dvimečio (arba kitos trukmės) planavimo laikotarpio) ir suteikiant daugiau savarankiškumo regionams (apskritims, savivaldybėms).

Atsisakoma centralizuoto planavimo pagal profesinio mokymo formas, kvalifikacijas ir PMI; priimamų į profesinio mokymo įstaigas mokinių skaičius tvirtinamas naudojant vieną Lietuvos švietimo klasifikatorių (ŠMSM suinteresuotų šalių pateiktus siūlymus konvertuoja iš EVRK į LŠK). Vyriausybė tvirtintų bendrą valstybės finansuojamų vietų skaičių ir bendrą vietų skaičių kiekvienam regionui (apskričiai, savivaldybėms) pagal LŠK numatytas švietimo sritis ir leistų patiems regionams skirstyti vietas konkrečioms PMI. Šią funkciją, bendradarbiaudamos su savivaldybėmis, galėtų atlikti regionų plėtros tarybos. Taip pat būtų pereinama nuo vienerių metų planavimo modelio prie ilgesnio – dvejų metų planavimo modelio. Atsižvelgiant į tai, kad bendras valstybės finansuojamų vietų skaičius ir jų paskirstymas kasmet keičiasi labai nežymiai, perėjimas prie ilgesnio laikotarpio neturėtų neigiamo poveikio galutiniams profesinio mokymo rezultatams, tačiau sumažintų planavimo proceso dalyvių sąnaudas. Kasmet būtų atliekami tik kai kurie baigiamieji proceso planavimo veiksmai, susiję su papildomu priėmimu į atsilaisvinusias vietas.

Toks pokytis leistų iš dalies pereiti prie decentralizuoto modelio, kai valstybė skiria finansavimą profesinio mokymo sistemai, bet atsisako detalus planavimo ir valstybės finansuojamų vietų paskirstymo PMI. Nustatant tik bendrą valstybės finansuojamų vietų skaičių, detalus planavimas perkeliamas iš ŠMSM į regionų (apskričių ir savivaldybių) lygmenį. Regionų lygmeniu pagal švietimo sritis būtų paskirstytos kvotos PMI, o PMI (PMI tarybos) skirtas kvotas paskirstytų pagal

programas. Pažymėtina, kad regionų taryba, geriau matydama atstovaujamo regiono poreikius, tikslingiau gebėtų identifikuoti pirminio ir tęstinio mokymo poreikius ir juos atliepti skirstant numatytas profesinio mokymo valstybės finansuojamas vietas.

Privalumai:

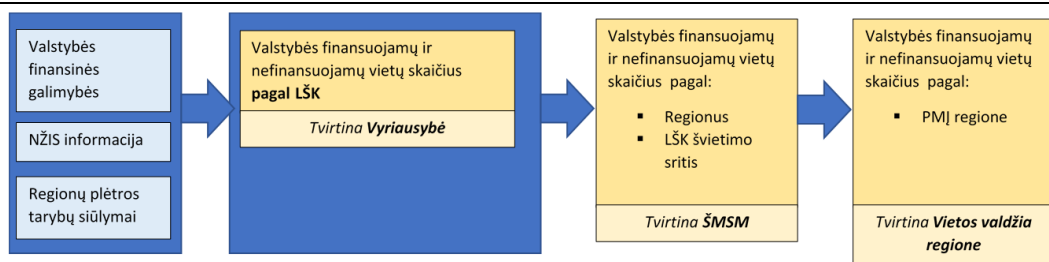
- Vieno klasifikatoriaus (LŠK) taikymas tvirtinant priimamų į PMĮ mokinių skaičių ir atsisakius kasmetinio planavimo, supaprastėtų ir taptų aiškesnis planavimo procesas;
- Nereikėtų kasmet kartoti visų planavimo proceso etapų;
- Sumažėtų planavimo procese dalyvaujančių institucijų, įstaigų ir organizacijų administracinė našta.
- Daugiau savarankiškumo ir lankstumo būtų suteikiama regionams; šis aspektas ypač turėtų matytis didesnėse apskrityse (savivaldybėse), turinčiose daugiau PMĮ, kuriose mokymas vyksta pagal keliose srityse patvirtintas programas;
- Regionai įgytų didesnes galimybes formuoti PMĮ veiklą taip, kad geriau tenkintų konkretaus regiono poreikius;
- Tikėtina, kad PMĮ pirmiausia siektų plėsti savo veiklą tose srityse, kuriose yra pasiekę gerų rezultatų ir turi gerą vardą, tuo pačiu turėtų stiprėti PMĮ specializacija;
- Centralizuoto vietų paskirstymo atsisakymas leistų regionams (apskritims, savivaldybėms) lanksčiai perskirstyti neužpildytas vietas nelaukiant ŠMSM intervencijos.

Trūkumai:

- Regionų plėtros tarybų veiklos pobūdis neatitinka profesinio mokymo priėmimo planavimui reikalingų procesų;
- Reikės parengti ir įveikinti regioninio lygmens profesinio mokymo planavimo modelį, suteikiant naujus įgaliojimus regionų plėtros taryboms;
- PMĮ specializacijos tendencijos nebūtinai atitiktų konkretaus regiono poreikius (tačiau regionai savo rankose išlaikytų poveikio svertus ir galėtų koreguoti šią tendenciją);
- Mažesni regionai, turintys nedidelį PMĮ skaičių, turėtų mažesnes galimybes pa(si)rengti trūkstamų kvalifikacijų specialistus savo poreikiams tenkinti.

Visgi verta atkreipti dėmesį, kad dažnu atveju asmenų, pradedančių (tęsiančių) profesinį mokymą, bei PMĮ absolventų pasirinkimus lems ne tiek PMĮ ar potencialaus darbdavio vieta, kiek kiti aspektai (geras PMĮ ar būsimo darbdavio vardas, patrauklus atlyginimas, patrauklios darbo ir gyvenimo sąlygos). Todėl ateityje, kaip ir dabar, PMĮ neturėtų apsiriboti specialistų rengimu vien savo regionui.

Siūlomos alternatyvos modelis:

3. Planavimo proceso transformacija (priimamų į profesinio mokymo įstaigas mokinių skaičiaus tvirtinimas pagal LŠK ir perėjimas prie dvimečio (arba kitos trukmės) planavimo laikotarpio) suteikiant daugiau savarankiškumo PMĮ.

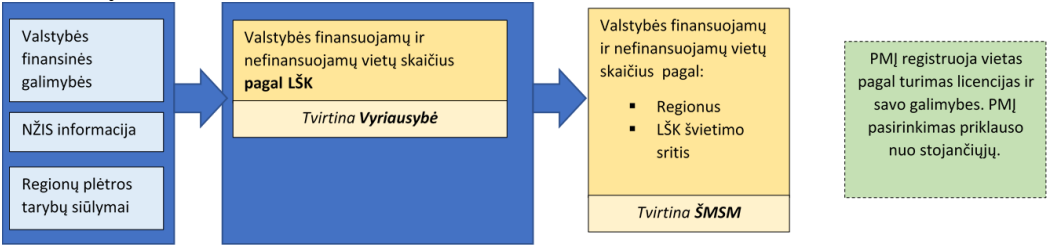
Atsisakoma centralizuoto planavimo pagal profesinio mokymo formas, kvalifikacijas ir PMĮ; priimamų į profesinio mokymo įstaigas mokinių skaičius tvirtinamas naudojant vieną Lietuvos švietimo klasifikatorių (ŠMSM suinteresuotų šalių pateiktus siūlymus konvertuoja iš EVRK į LŠK).. Kiekviena mokykla sudariusi planą, kiek ir į kokias vykdomas programas numato priimti mokinių vykdo priėmimo procesą, priėmimas vyksta tiesiogiai. Įgyvendinus šią alternatyvą, Vyriausybė numatytų tik bendrą valstybės finansuojamų vietų skaičių pagal švietimo sritis, kurį ŠMSM pagal švietimo sritis paskirstytų regionams. PMĮ būtų suteikta teisė pačioms aktyviai konkuruoti rinkoje.

Taip pat būtų pereinama nuo vienerių metų planavimo modelio prie ilgesnio – dvejų metų planavimo modelio. Atsižvelgiant į tai, kad bendras valstybės finansuojamų vietų skaičius ir jų paskirstymas kasmet keičiasi labai nežymiai, perėjimas prie ilgesnio laikotarpio neturėtų neigiamo poveikio galutiniams profesinio mokymo rezultatams, tačiau sumažintų planavimo proceso dalyvių sąnaudas. Kasmet būtų atliekami tik kai kurie baigiamieji proceso planavimo veiksmai, susiję su papildomu priėmimu į atsilaisvinusias vietas.

Taip būtų pereita prie iš dalies decentralizuoto modelio, kai valstybė skiria finansavimą profesinio mokymo sistemai, bet atsisako detalaus planavimo ir valstybės finansuojamų vietų paskirstymo PMĮ. Nustatant tik bendrą valstybės finansuojamų vietų skaičių, detalus planavimas būtų perkeliamas iš ŠMSM į PMĮ lygmenį. Tačiau ŠMSM netiesiogiai (dėka skiriamų kvotų ir nustatomų priėmimo kriterijų) galėtų daryti poveikį kiekvienoje švietimo srityje priimamam moksleivių skaičiui; tai pasiekama didesnes kvotas skiriant PMĮ, kuriose rengiami „reikalingų“ kvalifikacijų moksleiviai konkrečiose švietimo srityse.

Privalumai:

- Vieno klasifikatoriaus (LŠK) taikymas tvirtinant priimamų į PMĮ mokinių skaičių ir atsisakius kasmetinio planavimo, supaprastėtų ir taptų aiškesnis planavimo procesas;
- Nereikėtų kasmet kartoti visų planavimo proceso etapų;
- Sumažėtų planavimo procese dalyvaujančių institucijų, įstaigų ir organizacijų administracinė našta.
- Padidėjęs PMĮ savarankiškumas planuojant moksleivių priėmimą pagal švietimo sritis, programas/kvalifikacijas ir mokymo formas;
- Tiesioginis darbdavių bendradarbiavimas su PMĮ, didesnis jų vaidmuo planuojant moksleivių priėmimą ir galimybė tiesiogiai PMĮ pateikti reikiamų specialistų parengimo užsakymus;

	<ul style="list-style-type: none"> - Kokybiškai moksleivius parengiančių PMI stiprėjimas ir plėtra, naujų programų rengimas, ilgalaikis planuotas mokymui reikalingos infrastruktūros stiprinimas ir kryptingas veiklos planavimas; - PMI, kurios turi mokymo programų keliose srityse, gautų daugiau savarankiškumo persikirstyti valstybės finansuojamas vietas atsižvelgiant į savo stiprybes ir tam tikrų kvalifikacijų poreikį darbo rinkoje; - Perėjimas prie dvejų metų planavimo modelio leistų sumažinti planavimo procesui skiriamus administracinius išteklius. <p>Trūkumai:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Konkurencija tarp PMI rengiančių analogiško ar panašaus profilio specialistus gali laikinai paskatinti tam tikrų kvalifikacijų disbalansą (perteklių ar trūkumą) darbo rinkoje; - Konkurencija tarp skirtinguose regionuose esančių PMI gali sąlygoti periferinių regionų mokyklų silpnėjimą ir moksleivių skaičiaus mažėjimą (ir atitinkamai profesinio mokymo koncentraciją didžiuosiuose regionuose – Vilniaus, Kauno, Klaipėdos); - Reikės parengti priėmimo kriterijus kuriais vadovausis PMI planuodamos programų pasiūlą bei įstaigos priėmimo planą. <p>Alternatyvos modelis:</p> <pre> graph LR A["Valstybės finansinės galimybės NŽIS informacija Regionų plėtros tarybų siūlymai"] --> B["Valstybės finansuojamų ir nefinansuojamų vietų skaičius pagal LŠK Tvirtina Vyriausybė"] B --> C["Valstybės finansuojamų ir nefinansuojamų vietų skaičius pagal: ▪ Regionus ▪ LŠK švietimo sritis Tvirtina ŠMM"] C -.-> D["PMI registruoja vietas pagal turimas licencijas ir savo galimybes. PMI pasirinkimas priklauso nuo stojančiųjų."] </pre> <p>4. Nereguliavimo alternatyva</p> <p>Nereguliavimo alternatyva nėra susijusi su teisinės bazės pokyčiais, todėl nėra tinkama problemai išspręsti, jeigu jos priežastys yra susijusios su galiojančio teisinio reguliavimo trūkumais. Todėl nereguliavimo alternatyva nėra tinkama profesinio mokymo planavimui tobulinti.</p> <p>Įvertinus aptartų alternatyvų privalumus ir trūkumus, trečioji alternatyva pasirinkta, kaip geriausia problemai išspręsti ir jos priežastims pašalinti. Sėkmingas šios alternatyvos įgyvendinimas be kita ko priklausys, nuo kai kurių kitų pokyčių, susijusių su profesiniu mokymu (tolesnis mokymosi visą gyvenimą sistemos tobulinimas, naujo profesinio orientavimo modelio įdiegimas ir kt.).</p>
<p>Siūlomos priemonės problemai spręsti</p>	<p>Siūloma įgyvendinti alternatyvą – Planavimo proceso transformacija (priimamų į profesinio mokymo įstaigas mokinių skaičiaus tvirtinimas pagal LŠK ir perėjimas prie dvimečio (arba kitos trukmės) planavimo laikotarpio) suteikiant daugiau savarankiškumo PMI.</p> <p>Šios alternatyvos įgyvendinimas leistų patobulinti priėmimo planavimo modelį, kuris bus aiškesnis visiems proceso dalyviams ir sudarytų prielaidas suinteresuotoms šalims aktyviau įsitraukti į sprendimų priėmimą, nes:</p> <ul style="list-style-type: none"> - tvirtinant priimamų į PMI mokinių skaičių būtų naudojamas vienas

	<p>klasifikatorius;</p> <ul style="list-style-type: none"> - daugiau savarankiškumo ir lankstumo būtų suteikiama PMI; - ; - centralizuoto vietų paskirstymo atsisakymas leistų lanksčiau persiskirstyti neužpildytoms vietoms nelaukiant ŠMSM intervencijos. <p>Siūlomi sprendimai, kurie leistų pašalinti problemos priežastis ir išspręsti (ar bent jau sušvelninti problemą):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nustatyti, kad valstybės finansuojamų profesinio mokymo vietų planavimo procesas visuose lygmenyse (Vyriausybės, ŠMSM, regionų tarybos ir PMI) vykdomas remiantis vienu klasifikatoriumi (LŠK), pagal jame apibrėžtas švietimo sritis; 2. Nustatyti, kad planavimo procesas visuose lygmenyse vykdomas ne vienerių, o dvejų metų ciklais, Vyriausybei suteikiant įgaliojimus nustatyti preliminarų profesinio mokymo valstybės finansuojamų vietų skaičių 2 metams, kuris būtų kasmet peržiūrimas ir koreguojamas atsižvelgiant į rinkos ir šalies poreikius; 3. Įgalinti švietimo, mokslo ir sporto ministrą 2 metų laikotarpiui nustatyti planuojamą valstybės finansuojamų vietų skaičių pagal LŠK apibrėžiamas švietimo sritis ir regionus (apskritis), neviršijant Vyriausybės patvirtinto preliminarus vietų skaičiaus; 4. Numatyti galimybę vykdant priėmimą į kitą švietimo sritį perkelti ne daugiau nei 10 procentų nuo planuoto bendro valstybės finansuojamų vietų skaičiaus, jei nustatytų vietų nepasirinko stojantieji. <p>Siūlomas modelis:</p>
<p>Tikslinės grupės, kurias gali paveikti teisės akto įgyvendinimas</p>	<p>Tikslinės grupės:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Darbdaviai; 2. Asmenys, norintys studijuoti PMI; 3. PMI, dėstytojai, PMI tarybos ir administracija; 4. Regionų plėtros tarybos; 5. Planavimo proceso dalyviai. <p>Tikėtinas pasirinktos alternatyvos įgyvendinimo poveikis tikslinėms grupėms.</p> <p>Darbdaviai</p> <p><u>Teigiamas poveikis:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - Padidėjęs regionų savarankiškumas leistų sustiprinti darbdavių vaidmenį planuojant profesinio mokymo pasiūlą (tiesioginis dalyvavimas apklausose, regionų plėtros tarybų patariamuosiuose organuose, profesinio mokymo įstaigų tarybose);

	<p>- Tikėtina, kad gali pagerėti darbdavių aprūpinimas trūkstančių kvalifikacijų darbuotojais (tačiau reiktų turėti galvoje, kad darbuotojų įsidarbinimą / paklausos darbo rinkoje tenkinimą lemia ne tik planavimo pokyčiai, bet ir daugelis kitų aspektų, paminėtų poveikio vertinimo pažymoje);</p> <p><u>Neigiamas poveikis:</u></p> <p>Didesnė administracinė našta dalyvaujant priėmimo planavimo procese.</p> <p>Asmenys, norintys studijuoti PMĮ</p> <p><u>Teigiamas poveikis:</u></p> <p>- Didėjantis PMĮ savarankiškumas, didėjanti konkurencija tarp PMĮ, auganti profesinio mokymo kokybė sukurs geresnes tinkamų programų pasirinkimo galimybes ir geresnes perspektyvas darbo rinkoje po PMĮ baigimo.</p> <p>PMĮ, dėstytojai, PMĮ tarybos ir administracija</p> <p><u>Teigiamas poveikis:</u></p> <p>- PMĮ atsirastų sąlygos profesinio mokymo stiprinimui, lankstesniam prisitaikymui prie darbo rinkos poreikių, moksleivių skaičiaus didinimui, ilgalaikiam plėtros planavimui ir lyderystei regiono lygmeniu; teigiamą poveikį pirmiausia pajus kokybiškas mokymo paslaugas teikiančios PMĮ;</p> <p>- Administracinės naštos sumažėjimas susijęs su sprendimų derinimu su ŠMSM įvairiuose planavimo proceso etapuose.</p> <p><u>Neigiamas poveikis:</u></p> <p>- PMĮ, neturinčioms kvalifikuotų dėstytojų, tinkamos mokymo infrastruktūros, šiuolaikinius reikalavimus atitinkančių programų bus sunku konkuruoti su PMĮ, teikiančiomis kokybiškesnes mokymo paslaugas; vidutinės trukmės laikotarpiu tokiose PMĮ gali sumažėti moksleivių skaičius, jos gali susidurti su finansiniais sunkumais ir baigti savo veiklą arba bus priverstos prisijungti prie kokybiškesnes paslaugas teikiančių PMĮ; tokių PMĮ dėstytojams ir administracijos darbuotojams gali tekti keisti darbo vietą;</p> <p>- Nesugebėjimas prisiimti atsakomybę ir savarankiškai priimti pagrįstus sprendimus, gali neigiamai paveikti kai kurių PMĮ veiklą;</p> <p>- Padidėjęs žmoniškųjų išteklių poreikis bendradarbiavimui su socialiniais partneriais ir kitomis suinteresuotomis šalimis</p> <p>Regionų plėtros tarybos:</p> <p><u>Teigiamas poveikis:</u></p> <p>Atsiranda galimybė lanksčiau reaguoti į rinkos poreikius ir juos atliepti. Regionų tarybos įgauna daugiau svertų dalyvauti formuojant PM poreikį.</p> <p>Planavimo proceso dalyviai:</p> <p><u>Teigiamas poveikis:</u></p> <p>- Sumažėja planavimo administracinė našta.</p> <p>- Planavimas tampa paprastesnis ir aiškesnis planavimo dalyviams.</p> <p><u>Neigiamas poveikis:</u></p> <p>- ŠMSM lieka prievolė konvertuoti iš EVRK į LŠK.</p>
Apibendrinti poveikio vertinimo rezultatai	<p>Pasirinktos alternatyvos įgyvendinimas turės poveikį šioms sritims:</p> <p>1. Verslo sąlygoms;</p> <p>2. Užimtumui;</p> <p>3. Inovacijoms;</p>

	<p>4. Reguluojamai sričiai (profesiniam mokymui); 5. Regionų plėtrai.</p> <p>Poveikis verslo sąlygoms. Atsirastų galimybė darbdavių atstovams prisidėti prie profesinio mokymo pasiūlos planavimo, tiesiogiai dalyvaujant planavimo procese. Kvalifikuoto personalo pasiūla prisidėtų prie atskirų regionų gyvybingumo didėjimo plėtojant ir gerinant verslo sąlygas; darbdaviai, tikėdamiesi konkrečiame regione turėti kvalifikuotos darbo jėgos, vykdytų verslo plėtros darbus, verslui atsirastų intencija kurtis regionuose. Praplėtus bendradarbiavimo su profesinio mokymo įstaigomis įpročius – daugėtų atliekančių praktiką ar besimokančių pameistrystės mokymo forma dalis dalyvaujančiose įmonėse.</p> <p>Poveikis užimtumui. Numatomas poveikis absolventų įsidarbinimo didėjimui, geresni įsidarbinimo pagal kvalifikaciją rodikliai, mažesnis nedirbančių ir nesimokančių absolventų skaičius, dėl tikslingai pasirenkamų bei suplanuotų įgyvendinti profesinio mokymo programų atskiruose šalies regionuose.</p> <p>Poveikis inovacijoms. Atsirastų daugiau suinteresuotų šalių galinčių inicijuoti ar vystyti darbo rinkos prognostinius tyrimus. Stiprėtų poreikis analizuoti skaitmenizacijos, žaliojo kurso, pramonės 4.0. poveikį darbo rinkos tendencijoms ir paklausos atitikčiai. Atsirastų galimybė plėsti PMI, rengiančių bei įgyvendinančių pridėtinę vertę kuriančias kompetencijas ar kvalifikacijas suteikiančias profesinio mokymo programas.</p> <p>Reguluojamai sričiai (profesiniam mokymui). Profesinio mokymo planavimas taptų lankstesnis. Atsirastų galimybė stiprinti PMI teikiamų paslaugų atitiktį darbo rinkos poreikiams, absolventų sėkmingam įsidarbinimui, būtų mažesni mokinių iškritimo rodikliai, nes planavimas vyktų pagal suinteresuotų šalių užsakymą apimant visas stojančiųjų tikslines grupes.</p> <p>Poveikis regionų plėtrai. Atsirastų galimybės pritraukti investuotojus, numatomas tiesioginis poreikio išpildymas ir planavimo tikslingumas regionų, savivaldos institucijose bei profesinio mokymo įstaigose. Praplėtus galimybę tiesiogiai atliepti regiono strateginius planus bei darbdavių poreikius laukiami pozityvūs pokyčiai vietinėje darbo rinkoje, ekonominėje regionų situacijoje.</p>
<p>Informacija apie viešąsias konsultacijas</p>	<p>1. Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos sudaryta darbo grupė, kurios pagrindinis tikslas – parengti siūlymus profesinio mokymo įstatymo pakeitimo įstatymui.</p> <p>Darbo grupę sudarė įvairių institucijų (Ekonomikos ir inovacijų ministerijos, Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos, Lietuvos profesinio mokymo įstaigų asociacijos, Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Užimtumo tarnybos), PPMI Group, Kvalifikacijų ir profesinio mokymo plėtros centro) atstovai.</p> <p>2. 2021 m. rugpjūčio 27 d. organizuota apskrito stalo diskusija su atsitiktinai pasirinkto Klaipėdos regiono darbdaviais, savivaldos atstovais, Užimtumo tarnybos atstovais, profesinio mokymo įstaigų atstovais, kurios tikslas buvo aptarti Klaipėdos regiono įgūdžių poreikius, profesinio mokymo pasiūlos planavimą, švietimo sistemos pasiūlos ir darbo rinkos poreikių atitikties</p>

	<p>stiprinimą. Įvardintas neatliepiamas darbdavių poreikis dėl reikalingų kvalifikuotų darbuotojų parengimo, darbdaviai akcentavo poreikį įsitraukti į priėmimo proceso planavimą.</p> <p>3. 2021 m. rugpjūčio 31 d. ir rugsėjo 10 d. fokus grupės diskusijos su Lietuvos aukštųjų mokyklų asociacija bendrajam priėmimui organizuoti, šios konsultacijos tikslas identifikuoti problemas, dėl kurių kyla problemos planuojant ir vykdant priėmimą į profesinį mokymą: priėmimo planavimas pagal EVRK, centralizuotas priėmimas, planavimo lygmenys. Fiksuoti esamo reglamentavimo probleminiai taškai dėl planavimo pagal kvalifikacijas ir programų suteikiančių kelias kvalifikacijas, aptartos galimybės organizuoti priėmimą, vietas paskirsčius pagal švietimo sritis ir regionus. Įvardintos galimos siūlomo modelio rizikos dėl priėmimo fakto kuris tenkina tik asmenų poreikius, bet ne darbo rinkos.</p> <p>4. 2021 m. rugsėjo 10 d. organizuotas viešasis klausimas profesinio mokymo įstaigų vadovams, skirtas sudaryti galimybę profesinio mokymo įstaigų vadovams ar kitiems atstovams į klausimų svarstymą įsitraukti „tiesiogiai“, dalyvauti procese kartu su Profesinio mokymo įstatymo projekto rengėjais. Įvardintos rizikos dėl mažesnių mokyklų galimybių konkuruoti. Įvardinta dabartinio reglamentavimo problematika dėl detalaus planavimo iki savivaldybių ir mokymo įstaigų, bet aiškių kriterijų stokos bei esamo modelio nelankstumo pasikeitus situacijai regione, atėjus naujam investuotojui ar kt.</p> <p>5. 2021 m. rugsėjo 10 d. paskelbtas kvietimas e-pilietis suinteresuotoms grupėms ir visuomenei teikti siūlymus dėl priėmimo į profesinį mokymą reglamentavimo pakeitimo keičiant Profesinio mokymo įstatymo 18 straipsnį (iki spalio 1 d.). Siūlymų negauta.</p>
--	--

* Forma pildoma viso teisės aktų projektų paketo poveikio vertinimo rezultatams bendrai pateikti.

